

[Mogens Blach]

Forslaget virker tendentiøst i den forstand, at det ser ud, som om man vil kaste et skær af odiøsitet over erhvervenes anvendelse af planteværnsmidler. Jeg kan bare henvise til punktet om registrering, hvor man taler om at føre en giftbog. Det er det, man kalder en sprøjtejournal, som for øvrigt føres af en mængde landmænd. Vi kan bare ikke gå ind for tvungen registrering, som uvægerlig vil medføre et stort kontrolapparat.

Venstre er modstander af såkaldte styrende afgifter, selv om motiveringen er aldrig så god. Styring har en tendens til at gribe om sig, ligesom man kan frygte en tendens til at hæve disse afgifter, som jo til syvende og sidst er afgifter på produktionen.

Udgangspunktet må være, at når et planteværnsmiddel er godkendt af miljøministeriets bekæmpelsesmiddelkontor, må det bruges med de begrænsninger, af rent teknisk karakter, der foreligger.

Som helhed må forslaget karakteriseres som overflødig under henvisning til den ansvarsbevidsthed, oplysningsvirksomhed og praksis, der findes på området, og venstre må derfor gå ind for, at det afvises.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det radikale venstre er enig i, at der er grund til at omgås giftige kemiske stoffer med megen varsomhed, og derfor er det en god ting at få set på bestemmelserne om dem.

Men vi har nogle bemærkninger til enkeltheder. Vi vil gerne se på, om det nu er de rigtige oplysninger, der kræves ved skiltningen, ligesom vi gerne vil have lejlighed til at diskutere de praktiske muligheder for skiltning på marker, for skiltene ville jo blive udsat for vind og vejr.

Vi vil også gerne overveje den skærpelse, der sker ved at udstede certifikater. Vi forstår det sådan, at det bl.a. kunne betyde, at man så ikke længere kunne bestille selv ret almindelige ting pr. telefon.

Imidlertid har jeg forstået det sådan, at ministeren mener, at flere af forslagene er dækket ind i forvejen. Alligevel er vi klar til at se på, om der er bestemmelser, der bør strammes.

Poulsaard (FP):

SF gør da en masse for beskæftigelsen, om ikke andre steder, så i hvert fald herinde. Hvis dette beslutningsforslag skulle vinde gehør, ville der også blive en masse beskæftigelse ud af det. Vi skal have miljøpoliti, og jeg ved ikke, hvor mange kontrolforanstaltninger der skal opbygges. Der vil blive arbejde til mange mennesker. Ja, jeg kan se, hr. Tommy Dinesen nikker bekræftende. Men hvor kan vi sælge alt det dér? Til udlandet? Nej, det kan vi ikke. Men det er demokratiets vilkår. Man har lov til at have partier, der kører fuldstændig på frihjul. Det er der ingenting at gøre ved. Så længe folk sætter dem i folketinget, må vi andre tage det, de kommer med, lidt alvorligt, men det lyder godt nok lidt fantastisk, at man kan se fuldstændig bort fra alle kendsgerninger i dette samfund.

Hvad er kendsgerningerne? Kendsgerningerne er for det første, som vi kan se i avisen i dag, at alle disse lyserøde elefanter, havde jeg nær sagt, de, der skulle til at dyrke biodynamisk landbrug i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne, gror til i skidt og møg og flygter fra deres gårde. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre at drive landbrug på den måde. Disse romantiske drømme om det giftfri samfund er væk i dag. Jeg tror, at samtlige haveejere, landmænd og andre i dette samfund er meget miljøbevidste. Det er ikke dem, der bor i Whiskybæltet nord for København og andre steder, og som går i protesttog. Men de er meget miljøbevidste, og de værner om deres hus og deres have og deres jord.

Hvad gør landmænd for naturen og for dyrene? De værner om det. Men samtidig skal de frembringe nogle kroner og øre. Der er nok, der lider nød, og nok, der sulter, og landbruget har det ikke for let i forhold til så mange andre erhverv. Der skal også frembringes noget. Det gør disse mennesker mange gange under meget svære betingelser. Men så kommer disse SFere og andre rendende med al deres bedreviden og klogskab, og de ved, hvordan det hele skal hænge sammen – ja, hr. Tommy Dinesen nikker.

Det er da klart, der sker beklagelige ulykker ved brug af gift, men det er nu engang prisen i et moderne samfund. Hvis vi vil have et samfund, der fungerer, et effektivt samfund, hvor omkostningerne også spiller en rolle, kan man aldrig helt undgå disse tragi-